

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

การให้สินเชื่อของธุรกิจธนาคารพาณิชย์เป็นการดำเนินธุรกิจที่สำคัญ เพราะเป็นแหล่งรายได้หลักของธุรกิจธนาคาร การให้สินเชื่อสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การให้กู้ยืมเงินในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว ซึ่งการให้สินเชื่อแต่ละประเภทมีวิธีการที่แตกต่างกันไป รายได้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย รายได้จากการรับซื้อลดตั๋วเงินจะอยู่ในรูปของส่วนลดรับ ซึ่งธนาคารจะหักจากจำนวนเงินตามตั๋วเงินทันทีที่มีการรับซื้อลดตั๋วเงินนั้น และรายได้จากการค้ำประกันหรืออวัลจะอยู่ในรูปของค่าธรรมเนียมรับ อนึ่ง อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกำหนดไว้ต้องไม่เกินกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด แต่การพิจารณาให้สินเชื่อนั้นจะต้องพิจารณาให้ดีว่า สินเชื่อที่ให้ไปจะไม่เกิดความเสียหายจนกลายเป็นหนี้สูญในที่สุด ดังนั้นผู้อนุมัติสินเชื่อจะต้องอาศัยวิจารณญาณ ความรอบรู้ และความทันต่อเหตุการณ์ หลักเกณฑ์การพิจารณาให้สินเชื่อขั้นพื้นฐานจะพิจารณาจากวัตถุประสงค์ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และความเป็นไปได้ของโครงการ

การสร้างตัวแบบสำเร็จรูปสำหรับการศึกษาและวิจัยนี้ ผู้มีอำนาจอนุมัติหรือผู้รับมอบอำนาจในการอนุมัติสินเชื่อ ควรจะได้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของกิจการ

เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ เงินทุน ความเชื่อถือในตัวผู้บริหาร อัตราการเจริญเติบโต การตลาด การผลิต ฐานะการเงิน ผลตอบแทนจากการลงทุนและผลการดำเนินงานของกิจการในอดีตที่ผ่านมาว่าประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด

2. ข้อมูลฐานะการเงินและการบริหารงาน

เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของการชอกู้ เช่น วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ความเหมาะสมของวงเงิน ความเหมาะสมของเงื่อนไขการผ่อนชำระ ความสามารถทางการบริหารงาน ความเหมาะสมในคุณสมบัติของผู้บริหาร

3. ข้อมูลความสัมพันธ์กับธนาคาร

เพื่อให้ได้ข้อมูลการเอาใจใส่ในการติดต่อกับธนาคาร ความเหมาะสมในการให้ความร่วมมือกับธนาคาร และผลตอบแทนที่ธนาคารคาดว่าจะได้รับ

ผู้พิจารณาสินเชื่อจะให้คะแนนแต่ละตัวแปร หลังจากนั้นนำคะแนนของ แต่ละตัวแปร มาเข้าสมการ REGRESSION แบบ STEPWISE เพื่อสร้างสมการตัวแบบสำเร็จรูปจากนั้นจึงทดสอบตัวแบบสำเร็จรูปดังกล่าวไว้แล้ว โดยที่ 5 สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์สำหรับธุรกิจขนาดย่อมที่มีัยสำคัญคือ

1. ผลตอบแทนที่ธนาคาร ได้รับหรือคาดว่าจะ ได้รับ (V30)
2. ประวัติของกิจการ โดยพิจารณาจากฐานะการเงิน (V7)
3. ความเหมาะสมในคุณสมบัติของผู้บริหาร โดยพิจารณาจากความรับผิดชอบต่อกิจการ (V23)
4. ความสามารถทางการบริหาร โดยพิจารณาจาก ความสามารถในการจัดสรรทรัพยากร (V19)

อเนิงสมการตัวแบบสำเร็จรูปคือ

$$\hat{Y} = -2.91 + 1.93(V30) + 0.63(V7) + 0.37(V23) - 0.3(V19)$$

ช่วงคะแนนที่ใช้ เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อจากการใช้ตัวแบบสำเร็จรูป ซึ่งเป็นช่วงคะแนนที่ได้ผ่านการทดสอบและปรับค่าการพิจารณาแล้ว คือ

1. ถ้า \hat{Y} (ตัวแปรตาม) มีช่วงคะแนนมากกว่า 2.91 คะแนน ผลการพิจารณา คือ อนุมัติสินเชื่อ

2. ถ้า \hat{Y} (ตัวแปรตาม) มีคะแนนที่ต่ำกว่า 2.91 คะแนน ผลการพิจารณา คือ ไม่อนุมัติสินเชื่อ

ตัวแบบสำเร็จรูปที่ได้ข้างต้นคาดว่าจะเป็ประโยชน์ต่อวงการธุรกิจธนาคารพาณิชย์

ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อสำหรับธุรกิจขนาดย่อม ได้แก่ ธุรกิจของบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัดที่มีเงินทุนจดทะเบียนหรือสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 5 ล้านบาท เพราะสามารถประหยัดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เป็นต้นทุนในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อได้เป็นอย่างมาก และทำให้สามารถขยายสินเชื่อที่ต้องการเพิ่มขึ้นได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้ต้นทุนการดำเนินงานในการพิจารณาสินเชื่อที่ต่ำ

ข้อเสนอแนะ

การใช้ตัวแบบสำเร็จรูปเพื่อใช้ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการใช้ตัวแบบสำเร็จรูป ดังนี้

1. ตัวแบบสำเร็จรูปข้างต้น เป็นตัวแบบสำเร็จรูปภายใต้สภาวะการณ์ในช่วงปัจจุบันที่ทำการวิจัย (ปี พ.ศ. 2531) ซึ่งบางครั้งสถานการณ์ สภาพแวดล้อม หรือสภาพธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปอาจจะต้องมีการปรับปรุงตัวแบบสำเร็จรูปให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในสภาวะการณ์นั้นมากขึ้น เช่น

ในภาวะเงินตึง ผู้พิจารณาอนุมัติสินเชื่อสามารถพิจารณาปรับเกณฑ์การให้คะแนนแก่ตัวแปรปัจจัยที่ใช้พิจารณาอนุมัติสินเชื่อแต่ละตัวแปรได้ ซึ่งในภาวะเงินตึงคือ ภาวะที่มีปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบลดน้อยลง ดังนั้นการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อควรจะเน้นตัวแปรบางปัจจัยเป็นพิเศษ เช่น อัตรากำไรสุทธิ ความสามารถในการบริหารงาน และผลตอบแทนที่ธนาคารได้รับหรือคาดว่าจะได้รับ ตัวอย่างเช่น ในภาวะปกติอัตรากำไรสุทธิของบริษัท ก. จะได้คะแนนดีมาก (คะแนนเท่ากับ 4) แต่ในภาวะเงินตึงอัตรากำไรสุทธิเท่าเดิมนั้นอาจจะให้คะแนนเพียงพอใช้หรือดี (คะแนนเท่ากับ 2 หรือ 3) เท่านั้น

ในภาวะที่มีการปรับราคาน้ำมันสูงขึ้น หรือภาวะสงคราม หรือในภาวะที่มีการปรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงขึ้น ซึ่งล้วนแต่เป็นปัจจัยทำให้ต้นทุนในการดำเนินงานของธุรกิจสูงขึ้น และธนาคารพาณิชย์เองก็ผลทำให้ต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้นเช่นกัน ดังนั้นผู้พิจารณาอนุมัติสินเชื่ออาจจะมีการปรับเกณฑ์การให้คะแนนแก่ตัวแปรปัจจัยที่ใช้พิจารณาอนุมัติสินเชื่อเป็นพิเศษเกี่ยวกับ ผลตอบแทนที่ธนาคารได้รับหรือคาดว่าจะได้รับ ความสามารถในการจ่ายชำระคืนเงินกู้หรือดอกเบี้ย ตัวอย่างเช่น ในภาวะปกติผลตอบแทนที่ธนาคารได้รับหรือ

คาดว่าได้รับได้คะแนนดีมาก (คะแนนเท่ากับ 4) แต่ในภาวะดังกล่าวผลตอบแทนที่ธนาคารได้รับเท่าเดิมอาจจะให้คะแนนเพียงพอใช้หรือดี (คะแนนเท่ากับ 2 หรือ 3) เท่านั้น

2. ธนาคารพาณิชย์อาจนำวิธีการสร้างตัวแบบสำเร็จรูปข้างต้นไปใช้กับการอำนวยการสินเชื่อสำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ก็ได้ เนื่องจากรายละเอียดของสภาพธุรกิจขนาดใหญ่มีรายละเอียดมากจึงอาจแบ่งตัวแบบสำเร็จรูปตามประเภทของธุรกิจนั้น ๆ เพื่อให้ได้ตัวแบบที่เหมาะสมกับธุรกิจขนาดใหญ่ขึ้น ๆ เช่น ตัวแบบสำเร็จรูปของกิจการรับเหมาก่อสร้าง ตัวแบบสำเร็จรูปของกิจการอุตสาหกรรมต่อเรือ เป็นต้น

3. ตัวแบบสำเร็จรูปนี้ค่าของตัวแปรตาม (\hat{Y}) นี้มีความยืดหยุ่นในตัวซึ่งสามารถปรับความเข้มงวดหรือลดหย่อนได้ เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถปรับการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อได้ตามสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้น เช่น ช่วงที่ธนาคารมีปริมาณเงินฝากของลูกค้ายาก ทำให้ธนาคารมีความจำเป็นต้องพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้มากขึ้นเพราะมีต้นทุนของเงินฝากสูงขึ้น ซึ่งธนาคารพาณิชย์สามารถปรับการอนุมัติให้สินเชื่อขึ้น โดยพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้แก่ลูกค้ารายที่ได้คะแนนจากตัวแบบสำเร็จรูปให้ลดลงได้ตามความต้องการ เช่น กำหนดช่วงคะแนนค่า \hat{Y} ให้มีค่าต่ำกว่า 2.91 คะแนนเป็นเกณฑ์คะแนนในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ

4. การให้คะแนนสำหรับแต่ละคำตอบของแบบสอบถาม โดยกำหนดคะแนนจากคำตอบที่เป็น ดีมาก ดี พอใช้ และไม่พอใช้ ให้มีคะแนนเป็น 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ การให้คะแนนที่มีความยืดหยุ่นในตัว โดยสามารถปรับค่าคะแนนของแต่ละคำตอบให้มีคะแนนต่างไปจากเดิมได้ เพื่อให้สามารถพิจารณาอนุมัติสินเชื่อได้ตามสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นได้ เช่น ช่วงที่ธนาคารพาณิชย์มีปริมาณเงินฝากของลูกค้ายาก ธนาคารพาณิชย์จำเป็นต้องลดหย่อนกฎเกณฑ์การให้คะแนนของการอนุมัติสินเชื่อในช่วงนั้นลง ซึ่งสามารถปรับค่าคะแนนจากคำตอบเดิม (4, 3, 2, 1) ให้เป็น 4 3.5 3 และ 2.5 คะแนนตามลำดับ เพื่อให้สามารถพิจารณาอนุมัติสินเชื่อได้เพิ่มขึ้น

5. การถ่วงน้ำหนักคะแนนของแต่ละข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการอนุมัติสินเชื่อ ในกรณีที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป การอำนวยการสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์อาจเปลี่ยนไปโดยสมมติให้มุ่งเน้นที่ฐานะการเงินและการบริหารงานของผู้ขอสินเชื่อในปัจจุบัน เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ

ตั้งถิ่นฐานอาคารพาณิชย์อาจกำหนดการถ่วงน้ำหนักคะแนนของแต่ละข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาอนุมัติ
สินเชื่อให้ชั่งน้ำหนักไม่เท่ากัน โดยเพิ่มการถ่วงน้ำหนักให้แก่ข้อมูลที่ต้องการเน้น ในขณะที่การถ่วงน้ำหนัก
ที่คะแนนแตกต่างกันออกไป เช่น จากข้อสมมติข้างต้นการถ่วงน้ำหนักคะแนนจะเป็นดังนี้

- 5.1 ข้อมูลประวัติของกิจการ จะถ่วงน้ำหนักคะแนนข้อมูล ๗ ละ 1 คะแนน
- 5.2 ข้อมูลของฐานะการเงินและการบริหารงาน จะถ่วงน้ำหนักคะแนนข้อมูล ๗
ละ 2 คะแนน
- 5.3 ข้อมูลของความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับธนาคาร จะถ่วงน้ำหนักคะแนน
ข้อมูล ๗ ละ 1 คะแนน เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย